

ראשון

בבא בתרא

ו

ואמר לו פרעתיך בזמני אמרתי לא כו'. הוה מני לשנויי הא דקחני
 "בחזקת שלא נתן" היינו בתוך זמנו, או בזמנו ואמר "פרעתיך
 בתוך הזמן" לדינא מיגו כדפרי' לפני' אבל לאחר זמנו הוי בחזקת
 שנתן דבמקום חזקה אמרינן "מה לי לסקר' אך נחא ליה לשנויי
 התם מימר אמר "מי יימר דמחייבי לי
 רבנן" דלא תיקשי נמי לאביי ולרבא:

* לטעם האמרתי לפרעתיך חזקת גמל מי יימר דמחייבי לי רבנן
 * איניש אמרתי פרעתיך פייס"
 * * דעל דהי' תוס' דה' וקא ברבנן (פייס' פריח' ק-ה')

אימין זמור כרדתי חזק גמל

מסורת הש"ס

- (א) שנועות לת: (ב) שם
 מאי כהונות פת: (ג)
 (ג) [נערוך ערך לפסח
 הארזי כפי' כוגיא [ז]:
 (ד) לפי' מהכרש'ה סד"ח:

הגהות הב"ח

- (ה) נב' דאמר ליה
 פרעתיך בתוך: (ב) שם
 ומודע רב נחמן באפריזא
 ונאקבעתא דכשורי אמר
 רב נחמן כי כוי לא הוילא
 חזקה אפ"ר דמתנה ביה
 היולטי דאמר ליה אמרתי
 לבי מפייס: (ג) שם
 ואמר רב נחמן אחזיק
 להודרי לא אחזיק לכשורי
 לכשורי אחזיק להודרי
 רב יוסף אמר אחזיק
 להודרי אחזיק לכשורי
 חיובא דאמרי אמר רבי
 אפי' אחזיק לכשורי לא
 אחזיק להודרי איבא
 דאמרי אמר רב נחמן
 אחזיק להודרי כלי' וכו'
 ה"א כאלפסי ועי' פי'
 בנמוקי יוסף: (ד) רש"י
 ד"ה סמן לכולה וכו'
 את התקנה עדיין נתן
 מיד: (ה) ר"ה ומודה
 רב סוה' וכו' לימשך
 יוהר כס"ד: (ו) ד"ה
 אפריזא וכו' ומי שאין לו
 אותו ען עב: (ז) ד"ה
 דא"ל שמעון לבי מפייס
 וכו' תקרה ומעויבה:
 והשיסתי כו' ולא אנטרך:
 (ח) תוס' ד"ה כל וכו'
 שפרע לא מהימני וכו'
 דלא מני למימר הא
 דאמרי לא לויטי לא שלא
 לויטי כלל: (ט) ד"ה
 ומודה וכו' שסמן עושה
 כויפיה לקרינא וכו' בראש
 החומה כמו שרגילים:

רבא האומר לא לויטי כאומר כו'.
 הקשה ה"ר יצחק מה לריך כאן
 לטעם כל האומר כו' הא ודאי כיון
 שכבר הודה חו לא מהימן לומר שלא
 ליה, דבשלמא בשבועות (דף מא:)
 ושם ד"ה כל) לריך להאי טעמא
 שאומר לו מנה לי בידך והלה אומר
 "להד' מ' ואחו עדים ואמרי ראינו שליה
 ופרע' השחא הא דקאמרי סהדי שליה
 מהימני והא דקאמרי (ח) פרע' לא
 מהימני דהא חיוב קמכחיש להו דאמר
 לא לויטי" והאומר "לא לויטי" כאומר
 לא פרעתי דמי אבל הכא לא לריך
 כלל ואומר ר"י דאילו לריך לא שמועינן
 דלא מני למימר האומר "לא לויטי"
 לא שלא ליה כלל אלא כאילו לא לויטי
 לפי שפרעתי קמ"ל דכאילו אומר "לא
 פרעתי" בהדיא: סמן לפלגא סמן
 לכולה. האי לפלגא חיירי בין לאורך
 בין לגובה: ד' וכו' ר' יוחנן
 בקבלת ולופסת. חפר' ר"ח קרבנא
 להיבר שלא יאריך החומה יותר שבסוף
 אותו כותל שסמן (פ) ג"פיה לקרנא
 כלפי כותלו של חבירו ולופסתו הוי
 היבר שלא יגביה הכותל יותר כגון
 שעשה היבר בראש החומה לפי
 שרגילין לעשות החומה זרה למעלה
 שיפלו הגשמים מסוף לחומה ולא ישהו
 שם ומודה רב שמן חפר' וזו היא היבר
 שיאריך: עדיין הכותל שבסוף אורך
 החומה חינו שיהאלא אבן אחת בולטת
 ואחת שוקעת דודאי עדיין יאריכו
 ולקבעתא דכשורי היינו שטעה מקום
 הנחת ראשי קורות דמוכה שסופו
 להגביה עד שיטור גובה עלייה:
 האי

* וזי' ר' במן דף לא, טאט באאר ה' אמר קידוש פרצתי ק"י גמל
 חבנה
 חזקת ר' הונא ר' נחמן
 וזאמאר דא' טאט ר' הונא ור' הונא ד' גמל
 * ז' פירוט ח'
 * ז' פירוט ח'
 * ז' פירוט ח'
 * ז' פירוט ח'